

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 109
din 13.02.2008**

Dosar nr.: 427/2007

Petiția nr.: 7698/27.07.2007, completată ulterior prin nr. 19.021/13.12.2007.

Petent: C M

Obiect: Refuz nejustificat al Casei de pensii a jud. Buzău.

I.1. Numele, domiciliul petentului

I.1.1. C M cu domiciliul în Buzău,

I.2. Numele și sediul reclamatului.

Casa de pensii a județului Buzău cu sediul în Buzău str. Aleea Industriilor nr. 1.

În cadrul ședinței Colegiului director din data de 11 martie 2008 s-a hotărât îndreptarea erorilor materiale din conținutul prezentei hotărâri. În acest sens conținutul capitolelor II Obiectul sesizării; III Descrierea presupusei fapte de discriminare; IV Procedura de citare; V În drept; și dispozitivul hotărârii vor avea următoarea formă :

II. Obiectul sesizării

A. Petentul, C M , sesizează Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării cu privire la următoarele aspecte:

1. În luna decembrie 2006 a depus dosar la Casa de pensii a județului Buzău pentru a beneficia de indemnizație reparatorie, în calitate de urmaș de Erou-Martir al Revoluției din Decembrie 1989.
2. Casa de pensii a județului Buzău a refuzat soluționarea dosarului sub motivul că petentul realizează venituri, așa după cum interpretează legea nr. 347/2006.
3. În opinia petentului casa județeană neagă existența unei categorii de urmași care realizează venituri sub salariul mediu brut pe economie.
4. Petentul are cunoștință despre un caz similar în care persoana respectivă, A E , și-a primit drepturile restante din 2004 și care avea și o pensie pentru limită de vârstă .

În susținerea afirmațiilor sale petentul a depus în copie documente referitoare la calitatea sa de urmaș, răspunsurile autorităților consultate, carnetul de muncă și legislația invocată.

B. Casa Națională de Pensii și alte Drepturi de Asigurări Sociale, și Casa județeană de pensii Buzău, prin adresa nr. 9995/17.09.2007; 16770/26.11.2007 și 18.821/12.12.2007, au precizat următoarele:

1. Copiii urmași ai eroului martir beneficiază de indemnizație reparatorie indiferent de vârstă dacă nu realizează venituri din motive neimputabile lor.

2. Având în vedere documentul depus la casa județeană de petent, referitor la refuzul angajatorului de a-l încadra pe petent, i s-a emis Decizia nr. 206719/03.04.2007 prin care i-au fost stabilite și achitate drepturile cuvenite.

3. Pentru perioada 01.11.2004-01.04.2007 nu există temei legal pentru acordarea indemnizației întrucât petentul nu a depus dovezi că, pentru acel interval, nu a realizat venituri din motive neimputabile lui.

4. Situația petentului nu este similară cu cea a lui C. A., care este soț supraviețuitor, A. E., soț supraviețuitor și R. Ș. care este luptător rănit.

5. Cauza dedusă soluționării consiliului a constituit obiectul dosarelor nr. 592/114/2007, 590/114/2007 și 591/114/2007 la Tribunalul Buzău care, conxîndu-le, a pronunțat sentința nr. 410/02.04.2007, prin care respinge acțiunea iar Curtea de Apel Ploiești, soluționînd recursul, l-a respins astfel încît soluția tribunalului a rămas definitivă și irevocabilă.

D. Raportul de investigații :

1. Petentul a făcut precizări cu privire la situația altor cazuri pe care Casa județeană de pensii Buzău le-a soluționat favorabil.

2. Reprezentanții Casei județene de pensii Buzău au confirmat aspectele transmise prin punctele de vedere scrise. Apartenența la etnia roma a petentului nu a fost relevantă pentru salariații casei.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

Potentul apreciază că prin modalitatea de soluționare a cererii sale de către Casa județeană de pensii Buzău, comparativ cu alte cazuri similare, a fost discriminat.

IV. Procedura de citare

Colegiul Director prin citația nr. 17.307 și nr 17.311 din 29.11.2007 a citat părțile pentru data de 13.12.2007.

La data audierii s-au prezentat părțile.

V. În drept,

Avînd în vedere :

Potrivit art. 2 alin. 1 din **O.G. 137/2000** privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, prevede că „prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect

restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.

Potrivit art. 4 coroborat cu art. 16 din Constituția României, cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, iar „România este patria comună și indivizibilă a tuturor cetățenilor săi, fără deosebire de rasă, de naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de opinie, de apartenență politică, de avere sau de origine socială.”

Prevederile art. 7 din **Declarația Universală a Drepturilor Omului** potrivit căruia: „ Toți oamenii sunt egali în fața legii și au dreptul fără deosebire la o protecție egală a legii. Toți oamenii au dreptul la o protecție egală împotriva oricărei discriminări care ar încălca prezenta Declarație și împotriva oricărei provocări la o astfel de discriminare.”

Prevederile art. 14 din **Convenția Europeană a Drepturilor Omului**, ratificată de România prin Legea nr. 30/1994 potrivit căruia: „Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta Convenție trebuie să fie asigurată fără nici o deosebire bazată în special pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenența la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație.”

În interpretarea art. 14 referitor la interzicerea discriminării, din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, Curtea Europeană a Drepturilor Omului folosește expresia de persoane aflate în situații analoage. În hotărârea dată în cazul THLIMMENOS vs. GRECIA din 6 aprilie 2000, Curtea a concluzionat că „dreptul de a nu fi discriminat, garantat de Convenție, este încălcat nu numai atunci când statele tratează în mod diferit persoane aflate în situații analoage, fără a oferi justificări obiective și rezonabile, dar și atunci când statele omit să trateze diferit, tot fără justificări obiective și rezonabile, persoane aflate în situații diferite, necomparabile.

Colegiul Director reține că , astfel cum a statuat Curtea Europeană a Drepturilor Omului, legat de articolul 14 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului privind interzicerea discriminării, diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când autoritățile statale induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28

septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italie, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat, prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoge sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate. (22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

Astfel cum statuează și Curtea Constituțională a României, „principiile nediscriminării sunt cele cuprinse în articolul 4 alin.2 din Constituție, însă acestea pot fi extinse potrivit prevederilor art.20 din Constituție, care permit corelarea dispozițiilor constituționale cu tratatele și pactele internaționale la care România este parte. Aceste principii sunt extinse prin art.7 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, art.26 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, ratificat de România prin Decretul nr.212/1974, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr.146 din 20 noiembrie 1974 și prin art.2 alin.2 din Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale ratificat de România prin același decret și publicat în Buletinul Oficial cu același număr și din aceeași dată.” (Decizia nr.54/2000, M.Of. nr.310/2000, DH 2000, p.511) .

Prevederile art. 1 din **Protocolul nr. 12** la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, adoptat la Roma la 4 noiembrie 2000, ratificat de România prin Legea nr. 103/25 aprilie 2006 potrivit căruia. „1. Dreptul de a te bucura de oricare din drepturile prevăzute de lege trebuie asigurat fără nici o discriminare bazată pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenența la o minoritate națională, avuție, naștere sau oricare altă situație. 2. Nimeni nu poate face obiectul unei discriminări bazate pe oricare din motivele menționate în paragraful 1 din partea nici unei autorități publice.”

Legea nr. 341 din 12 iulie 2004 recunoștinței fata de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989

Art. 4² (1) Pentru acordarea indemnizațiilor reparatorii prevăzute la art. 4 alin. (4), inclusiv cele restante, dovada îndeplinirii condiției referitoare la venitul realizat de către beneficiar se face cu declarație pe propria răspundere, sub sancțiunea prevederilor art. 292 din Codul penal, cu modificările și completările ulterioare. Declarația se depune la plătitor odată cu cererea pentru acordarea acestui drept și se referă la întreaga perioadă anterioară pentru care se cuvine indemnizația reparatorie, mai puțin la luna în care se depune cererea.

(2) Declarația pe propria răspundere se reînnoiește la fiecare 6 luni, calculate din luna în care s-a depus declarația. Nedepunerea acesteia conduce la suspendarea plății indemnizației reparatorii.

(3) Ori de câte ori, în intervalul celor 6 luni pentru care se face declarația, intervin modificări ale venitului, de natura sa conducă la suspendarea plății indemnizației reparatorii, beneficiarul are obligația de a aduce acest fapt la

cunostinta plătitorului, în termen de 5 zile lucrătoare de la data la care a intervenit modificarea.

În România, stat de drept, democratic și social, demnitatea omului, drepturile și libertățile omului reprezintă valori supreme și sunt garantate de lege. Principiul egalității între cetățeni, al excluderii privilegiilor și discriminării sunt garantate, în special în exercitarea drepturilor economice, sociale și culturale (dreptul la muncă).

Pentru ca o faptă să fie calificată drept faptă de discriminare, aceasta, trebuie să îndeplinească, cumulativ, mai multe condiții :

1.Existența unui tratament diferențiat, manifestat prin deosebire, excludere, restricție sau preferință (existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile).

2.Existența unui criteriu de discriminare, potrivit art. 2, alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, republicată.

3.Tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop să nu fie adecvate și necesare;

4.Tratamentul diferențiat să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate a unui drept recunoscut de lege;

Având în vedere aspectele precizate mai sus Colegiul Director reține că atitudinile și comportamentul sesizat de către petent reprezintă modalitatea de exercitare a atribuțiilor profesionale, rezultat ca expresie a îndeplinirii actului managerial. În acest context, reclamații nu au exprimat o atitudine discriminatorie ci au făcut aplicația prvederilor legale cu aplicație la categoria socială din care face parte și petentul.

În acest context, Colegiul Director nu poate reține că reclamatul a urmărit, a avut ca scop restrângerea sau înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării în condiții de egalitate a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în spetă a dreptului la indemnizația reparatorie prevăzută de Legea nr. 341/2007, republicată.

Modalitățile concrete de desfășurare a atribuțiilor în cadrul diverselor instituții nu poate intra în sfera de competență a consiliului.

Colegiul Director reține că atitudinea reclamatei nu au urmărit și nici nu au avut ca efect afectarea unui drept recunoscut de lege petentului.

Coroborând aceste aspecte cu faptele care fac obiectul petiției și definiția discriminării astfel cum este prevazută în art.2 alin.1 din O.G. nr.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, în cauză nu se poate reține întrunirea cumulativă a elementelor privind un tratament de deosebire (restricție, excludere, deosebire, preferință) între persoane care se află în situații comparabile și care sunt tratate în mod diferit și care are ca scop sau ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a

drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Refuzul Casei județene de pensii Buzău de a da curs solicitării petentului nu constituie tratament discriminatoriu conform Ordonanța de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;

2. clasarea dosarului;

3. o copie a hotărârii se va transmite petentului și Casei județene de pensii Buzău.

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ**.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

COMȘA CORINA NICOLETA-Membru

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

IONIȚĂ GHEORGHE – Membru

PANFILE ANAMARIA– Membru

TRUINEA ROXANA-Membru

Data redactării 21 febr. 2008

